

૮. મારા જીવનનું લક્ષ્ય શું છે

શું આપણો કયારેય એક પળ ઉભા રહીને પોતાના
જીવન માટે એ વિચાર્યુ છે કે મારા આ ધરતી પર હોવાનો
ઉદ્દેશ્ય શું છે ?

મારો જન્મ કયા કાર્યને સિધ્ય કરવા માટે થયો છે ?
મને મારા જીવનથી શું જોઈએ છે ?
મારા માટે સૌથી વધારે આ જીવનમાં શું જરૂરી છે ??
મને સૌથી વધારે માનસિક સુખ અને શાંતિ ક્રય કામ
કરવાથી મળે છે ??

આપણામાંથી વધારે પડતા લોકો, હા ! વધારે પડતા
લોકો જુંદગીભર પોતાના માટે ભોજન શોધવા, બાળકો પેદા
કરવા, રહેવા માટે ઘર કે ગુફા કે માળો કહો મે પોતાની
મોટાભાગની જુંદગી ત્યાં જ વિતાવી છે.

શું આપણો કયારેય વિચાર્યુ છે કે આ બધા કામ તો
જનવર પણ કરે છે અને એકદમ સરળતાથી કરે છે કોઈ પણ
અવરોધ, તકલીફ વગર, પછી આપણને આટલી મુશ્કેલી કેમ ?

તો પછી આપણો આટલી તકલીફ, મુશ્કેલી કેમ ??
મારું મન એ નથી જાણી શકતુ કે ઓછા માં સંતોષ કેમ

નથી ?

શું માણસ ફક્ત પોતાના સો ટકા આપવા માટે મહેનત
નથી કરી શકતો ?

કદાચ એ વિચાર માણસ ને એ મેળવવા માટે મદદ કરે
જે અના જીવનનો એકમાત્ર ઉદ્દેશ્ય છે.

મને કઈ વસ્તુમાં ખુશી મળે છે એ જાણ્યા વિના મોલમાં
ફરવા, થીયેટરમાં પિકચર જોવા, પોપકોર્ન, પિઝા અને બર્ગર
ખાવા તેના જીવનનો મહત્વનો ભાગ બની જાય છે.

શું આપણે પોતાની જાત ને એ સવાલ ન પુછી શકીએ કુ
મને કઈ વસ્તુમાંથી ખુશી મળે છે ?

શું વધારે પૈસા અને આરામ ની વસ્તુ ખરીદી ન હું
સુખી થઈ જઈશ ?

જે સુખ ની છચ્છામાં હું દોડુ છું એ રસ્તો મને મારા
લક્ષ્ય સુધી પહોંચાડશે કે નહીં ?

જીવનભર પરિસ્થિતિનો દોષ દઈને, પોતાની જાતને
બિચારો બનાવીને રાખવું આ જીવનનું લક્ષ્ય કયારેય નહીં થઈ
શકે. એક અર્થ જે જીવનનો હું કાઢુ છું તે, જ્યાં સુખ અને
શાંતિ ને પામી શકાય, જ્યા સારી માણસાઓ અને ખુશીઓનું
સરનામું છે.

જો વધારે નજીકથી જોઈએ તો . . . જીવન શું છે

આપણે આને અલગ અલગ મતલબ આપેલા છે.

આપણી ભૂતકાળની બનેલી ઘટના અને એ ઘટનાઓથી
દેવાયેલા નિર્ણય જ આપણને જીવન શું છે તે સમજવી રહ્યું
છે.

શું જીવન ખાલી અને અર્થ વિનાનું છે એ જીવ્યા પર
ઉભા રહીને જીવન જીવવામાં ન આવે, જ્યાં સમાનતા અને
સંયમ અસ્તિત્વમાં છે. જ્યાં આપણી ભાવના આપણને દિશા
ન આપીને આપણા લક્ષ્ય આપણને રસ્તો આપે છે.

બાળકો નો ઉછેર

પતિ-પત્ની ના ઝગડા

મારી કમાણી

હું પાછળ ન રહી જાઉ.

શું આ બધાની પાછળ ખાલી એક કારણ એ નથી ને કે
માણસને પોતાને નથી ખબર કે એને જીવન થી શું જોઈએ છે
અને કેમ જોઈએ છે ?

Speed Of Knowledge પાઠ્યના કેટલાય વર્ષોમાં સૌથી
જડપથી હાલમાં જ અને પદ્ધી પણ આપણી ખુશી કોઈ બીજા

નકી કરે છે! તમારી અંદર શું થઈ રહ્યું છે એ કોઈ બીજું ?
નકી કરી રહ્યું છે.

આ ગુલામીનું સૌથી ખરાબ સ્વરૂપ છે તે સામાન્ય લાગી
રહ્યું છે પણ સામાન્ય નથી.

ભલે બધા કહી રહ્યા હોય પણ આ સામાન્ય નથી.

આજે બધું જ મશીનો ઉપર જ નભેલું થઈ રહ્યું છે. પણ
એ હંમેશા નહિ રહે! શું દરરોજ મશીનો કોઈ ને કોઈ દિવસ
દગ્ગો નથી આપતા. આપણી ખુશી, આનંદ, સુખી અનુભવ...
શું તે બહારની દુનિયા પર નિર્ભર નથી થતું જતું ?

જો કે આપણો આનંદ બહારની વસ્તુઓ પર આધારિત
થઈ રહ્યો છે, તો શું એ કહેવું સાચું નથી કે આપણે લાંબા સુધી
આનંદમાં રહેવું મુશ્કેલ નથી કારણકે બહારની પરિસ્થિતિઓ
સતત બદલાયા કરશે અને બદલાઈ રહી છે શું આજ બધી
ઉથલ-પાથલનું કારણ છે ?

અને પછી જ્યારે જે કંઈ પણ સુજે નહી તો પછી
ઉપરવાળાની તરફ જોઈ ને અને જવાબદાર માની લઇએ છે.

બધું જ કલ્પનાના આધારે માની લેવામા આવ્યું છે !
પૂર્વ, પણ્યિમ, દિવસ, રાત બધું જ માની લેવામાં આવ્યું છે !

માની લ્યો કે તમારો એક હાથ તમને મારી રહ્યો છે,
માર પહોંચાડી રહ્યો છે તો શું તમને કોઈ બિમારી નહીં થાય?
શું તમને તમારો કોઈ વિચાર હાનિ પહોંચાડી રહ્યો હોય,
તમને માર પહોંચાડી રહ્યો હોય તો શું આ બિમારી નથી ?
આના માટે તમારા શરીરની સંવેદનાઓ જે બદલાઈ
રહી છે, વિચારની સાથે, સિંહ અને ગુલાબ નો વિચાર તમારી
સંવેદનાઓને જન્મ આપે છે અને એ માની લેવામાં આવ્યું છે !
તો જે પણ વિચાર તમને દુઃખ પહોંચાડી રહ્યા છે, પીડા
આપી રહ્યા છે તો શું એ બિમારી નથી પણ બિમારી! તમને
નહીં થાય તો દવાઓનો વેપાર કેવી રીતે ચાલશે ?

આપણો જો ઇચ્છાએ તો તેને બદલી શકીએ છે ! જો
આને આપણો સરખુ કરી લઈએ તો ૭૦% બિમારીઓ સારી
થઇ જશે અને આનંદ મેળવી શકાય છે.